

то и общий изгледъ на страна-та, азъ рѣкохъ да са вѣскача на Витошъ Планина, коя-то е доста раширена и вѣзвѣшена да около шестъ хиляди стѣпки надъ морско-то равнище и запазя града Софія откамъ южна-та страна. Поли-тѣ на планина-та сѣ прохълмени съ дълбоки долини покрити съ гори, а врѣха ѣ е, напротивъ, голъ, блатистъ и сѣвсемъ необработенъ. Прѣста, заличана малко по-малко отъ пороитѣ, са е уталожила въ поли-тѣ на планина-та, и отъ нея е произлѣзло тамъ, както и по други такива мѣста става, едно каменито и сипейно насипище покрито отъ страни-тѣ съ трѣнакъ и други храстие.

«Азъ вѣзлѣзохъ на това насипище, и следъ двадесетъ минути, по едни кривуле, що прохожда-тъ гѣста гора, пристигнахъ до единъ малкъ Български манастиръ, кой-то е посвѣтенъ на Св. Спасъ, и са намира на едно место покрито съ арджче, отдѣ-то са начина голѣмо-то Софийско поле. На този манастиръ обѣдвахъ набѣрже и продължихъ пѣтя си по сѣнчести-тѣ брѣгове на единъ бистаръ и студенъ потокъ, кого-то Турци-тѣ изобщо наричатъ балканъ сую, но на кого-то вода-та на скоро става много тежка, като са смѣси съ другъ единъ мѣтенъ потокъ. Като повѣрвахъ още половинъ часъ по скали-тѣ, стигнахъ на край на поле-то, и тамъ, уморенъ, си отпочинахъ и разгледяхъ околнота на Софія.

«Тази околнотъ е наистина дѣно-то на едно околчесто езеро, на което води-тѣ сѣ са изтекли прѣзъ единъ дълбокъ улей, кой-то са познаваше въ срѣдъ стада-та, що насаха по Балкана.

«Два часа далеко отъ града Софія тече една бистра, бѣрза и лакатушна рѣка Искаръ, а прѣзъ самий градъ протича единъ потокъ нарѣченъ кѣрвава вода. Поле-то е населено отъ около петдесетъ села; то е родливо и оставя едно приятно запамѣтявание на зрителя съ своя-та плодovitостъ.

«Малко-то дни що преседахъ въ Софія, употрѣбихъ за да избиколя околнота ѣ, и да изуча вѣтрѣшне-то общественно и политическо сѣстояние на место-то. Отъ всичко са види, че България за да излѣзе отъ настояще-то си усиленно положение въ явенъ животъ, трѣбва ѣ прѣди всичко да са отхѣрве отъ свои-тѣ си стари и злѣ отхранени хора, кои-то по дѣла-та си са счисляватъ между други-тѣ нейни вѣтрешни и вѣнкашни неприятели; съ една дума, тя трѣбва отъ ново да са природи въ младий поясъ, кой-то сега са напоява съ истински знания и почтенностъ, свободни нови мисли и просвѣтенъ духъ въ Парижъ, Виена, Одесса, а н ай-вече въ Ческо, дѣ-то въ